

[Handelsministeren.]

overordnede energipolitiske hensyn hovedsageligt bærer disse udgifter.

Det iværksatte varmeplan-arbejde har umiddelbart særlig betydning for naturgassens indplacering i energiforsyningen, og det må her overvejes, hvilke foranstaltninger der vil være påkrævede for at sikre den nødvendige hurtige opbygning af markedet.

Forsyningsmuligheder for naturgas knytter sig først og fremmest til de danske forekomster, og som det tidligere er anført fra regeringens side, nærer vi tiltro til, at forekomsterne er tilstrækkelige til at dække det i energiplanen forudsatte forsyningsbehov i 1985 på 2,5 mia m³ årligt. Selv om der muligt skulle vise sig grundlag for også fra danske forekomster at dække det i energiplanen forudsete forbrug i 1995 på 4 mia m³, er det nok realistisk at regne med, at der bliver behov for supplerende forsyninger udefra. Det er i øvrigt meget ønskeligt og et mål i sig selv at opnå den større sikkerhed i forsyningerne, som vil være en følge af en tilslutning til et større norsk samlerørledningssystem.

Under de dansk/norske energiforhandlinger har dette spørgsmål derfor været i forgrunden, og i den afgivne situationsrapport forud for Nordisk Råds session i Helsingfors er det fastslået, at en ilandføring via Jylland af norsk gas til kontinentet er teknisk gennemførlig, og at investeringerne i samlerørledningen er af samme størrelsesorden som en ledning direkte til Tyskland. Der skal selvfølgelig endnu foretages mange beregninger og vurderinger, og der skal forhandles om de kommercielle vilkår for transport og salg af gas, men den grundlæggende konklusion – at ilandføring via Danmark er en realistisk mulighed – tror jeg ikke vil ændres.

Vi har om dette spørgsmål haft et dansk/svensk samarbejde, idet man fra svensk side ligeledes er interesseret i den norske gas, og under Nordisk Råds session var der enighed om, at drøftelserne om et naturgassamarbejde nu må fortsættes og intensiveres på tresidet dansk/norsk/svensk basis.

Det mest afgørende spørgsmål omkring realiseringen af det norske samlerørledningsprojekt knytter sig til tilvejebringelsen af et tilstrækkeligt gasreserve-grundlag, og jeg har mærket mig, at man fra norsk side allerede har taget skridt til at udbyde relevante nye koncessionsområder langs den tænkte rørledningsli-

nie. Det norske projekt vil tidsmæssigt falde senere end projektet omkring de danske fund, og vi tilstræber derfor en så tidlig afklaring af ilandføringsprincipperne for den norske gas som muligt.

Viser naturgasplanerne sig gennemførlige, må vi fra statens side forudse behov for investeringer til søledning og hovedtransmissionsanlæg i størrelsesordenen ca. 3½ mia kr., hvoraf 25–30 pct. skønnes at måtte indskydes som ny aktiekapital i Danskolie & Naturgas A/S. På distributionsiden er investeringerne i størrelsesordenen 5 mia kr., og på produktionsiden (DUC) ventes investeringerne at blive mindst 1 mia kr.

I forbindelse med den nye elforsyningslovs ikrafttræden er der gennem forhandlinger mellem handelsministeriet og Danske Elværkers Forening opnået enighed om de langsigtede regler for elforsyningsvirksomhedernes indregning i elprisen af afskrivninger, henlæggelser m. v. på eksisterende og nye anlæg. Disse regler vil fremtidig blive administreret af det nye elprisudvalg.

Herigennem er der skabt grundlag for den langtidsplanlægning omkring elsektorens udbygningsplaner, som er en forudsætning for, at de fremtidige behov for nødvendig elektricitetsforsyning kan dækkes. I de nærmest kommende år skal der tages stilling til betydelige udbygninger af produktionsanlæggene, og der skal også tages stilling til udbygningen af det overordnede ledningsnet, som knytter forbindelsen til vore nabolande. I sidstnævnte henseende er der under de dansk/norske energiforhandlinger efter henvendelse til Nordel opnået enighed om inden udgangen af 1978 at gennemføre vurderinger af mulighederne for en yderligere udbygning af samkørbindingerne i Norden, herunder en forstærkning af den i 1976 etablerede Skagerrakforbindelse. Der er også enighed om at undersøge mulighederne for norske leverancer af fuelolie til elværkerne. Det må dog ligge klart, at der principielt ikke fremtidigt kan gives elværkerne tilladelse til opførelse af rent oliefyrede kraftværksenheder.

Kulforbruget i elværkerne er i stadig stigning. Efter energiplanen regnes der med en forøgelse af kulanvendelsen i de konventionelle elværker i 1995 til ca. 50 pct. I 1975 var kulandelen 35 pct. hos elværkerne – i 1976 47 pct. I januar 1976 var kul/olie forholdet 42/58, medens det i januar 1977 var 49/51. Vi kan så-